

DISPUTATIO INAUGURALIS
IURIDICA,

M. 20
758.

DE

1656, 8.

FEUDOLIGIO,

Quam

15

PRAESIDE JEHOVAH,

EX DECRETO ET AUTHORITY

NOBILISSIMI, AMPLISSI-

MI ET CONSULTISSIMI JURIS ANTE-

CESSORUM ORDINIS IN INCLYTA ET CELE-

BERRIMA ARGENTORATIENSIVM
UNIVERSITATE,

Juss. II

Pro consequendis ritè recteque summis in

utroque Jure honoribus & Privilegiis

DOCTORALIBUS

solenniter examinandam

proponit

MAVRITIVS WILHELMVS

à GÜLCHEN, Spirà-Nemes.

Ad diem 17. Mensis Novembris, horis locoq; consuetis.

ARGENTORATI,

Ex Typographéo JACOBI THILONIS,

PERILLVSTRIET GENEROSISSIMO

COMITI AC DOMINO,

DOMINO

CASIMIRO COMITI

IN Eberstein/DOMINO IN Graunenburg/

Werdenstein & Forbach / &c.

DOMINO SVO CLEMENTI ET GRATIOSO.

Ut &

VIRIS

MAGNIFICIS, NOBILISSIMIS, AMPLISSIMIS, EXCEL-
LENTISSIMIS ET CONSULTISSIMIS

Dn. GEORGIO FRIDERICO M.D.S.R.N.

Jcto gravissimo, & Sacri Cameræ Imperialis Judicij
Assessori eminentissimo.

Dn. DANIELI IMLINO, Jcto celeberrimo,

Reipubl. Argentoratensis Advocato &
Consiliario meritissimo.

Dn. JOH. ULRICO Stiebern / } I.U.D. & ejusd. Cameræ Im-

Dn. DAVIDI BERGERN, } perial. Advocatis & respecti-

Dn. JOH. SEBASTIANO GAMBSIO, J. U. D.

& in incluta Argentoratensium Universitate, Inst. Imp.
P.P. celeberrimo, & p.t. Decano spectatissimo.

Dn. JOHAN. GEORGIO, } à GÜLCHEN,

Dn. TOBIÆ ULRICO, } I. U. D. & d. Augustif-

Dn. ABRAHAMO LUDOVICO } sime Cameræ Imperialis
Dicasterij Advocatis &
respectivè Procuratori-
bus vigilantissimis.

Dominis, Patronis, Promotoribus, & respectivè Affinibus,

Præceptori ac Hospiti, & Fratribus suis Germanis, summo ob-
servantia, obsequij & honoris cultu atatem venerandis.

Inauguralem hanc Disputationem in debita gratitudi-
nis signum & ulterioris benevolentiz & favoris incitamentum

Submisè, Reverenter, obsequiosè ac offi-
ciôsè inscribit

MAURITIUS WILHELMUS à GÜLCHEN.

77. 27. 3

759.

IN NOMINE DOMINI
NOSTRI IESV CHRISTI

Ad omnia Consilia, omnesque actus felicititer progredimur, l. 2. pr. C. de offic. Praef. Prat. Afric. benè enim ac competenter tunc demum geruntur universa, si rei cuiusque, principium decorum & amabile sit Deo Nov. 6. in pr.

Prooemium.

Xamen sustinueram obtento ab incluta Jctorum Facultate, in hac alma Argentoratensium Universitate, honorifico, de Disputatione inaugurali cōscribenda, Decreto; cum de commoda materia eligenda cogitans forte fortuna in Bo-

dini lib. 1. cap. 9. de Republ. incidi, ubi de Principe alterius fiduciario multa, inprimis Augustissimo nostro Imperatore Carolo V. ceu homine Ligio, non Regis Galliarum tantum, sed & Pontificis Romani indigne, more solito, differuit, monuit, Ligij nomen ut a tuis de istius feudi indole mecum perpenderem. Verum ubi paululum accuratius Scriptores evolvo, nullum ferè qui ex professo ista tractarit, deprehendo. Operæ itaque pretium facturus mihi videbar, si utilissimam & quotidiano usu commendatam materiam, quam Feudorum Interpretes sparsim exposuerunt, in unum veluti breve florum

A 2

rum

2

FRONTIS

rum corpusculum collectam compendioso Sermonem
paucis Thesisibus methodicè comprehensam, pro inge-
nij mediocritate & temporis brevitatem ob oculos pone-
rem. Tu meritis, BENEVOLE LECTOR, si quid in Tracta-
tione peccatum, benignè excipere, & à maturiore æ-
tate accuratiora expectare. *Valeto.*

§. 1.

T quidem (ut hinc ordiar) eorum quæ in
quæstionem veniresolent, Cic. Quintil. & Her-
mog. tria fecerunt genera, *An res sit: Quid sit*
& *Qualis sit*. Horum primum in *Conjectura*, al-
terum in *Definitione*, & tertium in *Ratione* &
Partium Distributione positum est. Cic. in *Topic-*
num. 82. pag. m. 201. Dn. D. Obrecht. in Tr. feud. lib. I. cap. I.

§. 2. *An autem res sit*, primo semper loco est cogno-
scendum, *Aristot. libr. 2. post. An. cap. 1.* & inter quæstionem *an*
& *quale sit*, probè discernendum. *vid. Amplissimus, Consultissimus*
& *Excellentissimus Dn. D. Biccus, Antecessor hujus Universitatis*
primarius, Cod. & feud. placit. P. P. Celeberrimus, Dn. Præceptor
ac Patronus meus æternum venerandus, in Rer. quotid. Præloq. 832.
in not. lit. o. quia inutilis est labor, qui in re, quæ non est in re-
rum natura, consumitur: Cum Non-Entis nullæ sint partes,
nec qualitates ejus. l. ejus qui. 41. vers. quod si stipulat. ff. si cert. pet.
l. si servum. 4. §. 1. ff. de act. empt. nec possit dici falsum. vel ve-
rum vel injustum esse id, quod nunquam fuit, nec ullo modo
posse desereri, quod nullo modo verè est, & oportere aliquo mo-
do id verè esse, quod aliquo modo verè deseritur. cap. fin. in fin.
de pœnit. Dist. 2. Quapropter & mihi de Feudo Ligio acturo,
ante omnia de prima hac quæstione erit dispiciendum: An sc-
rectè Feudum distribuatur in Ligium & non-Ligium?

§. 3. Sunt enim multi Viri docti, qui hanc divisionem
textu non niti, sed merum *Dd.* figmentum esse, nec ullo modo
sustineri posse, imò rationi potius & juri feudali manifestè re-
pugnare scribunt post *Hottom. Disp. de feud. cap. 7. & alios, Je-*
rem. Reusner. Disp. 2. de feud. 8. 33. Hunni^o Tr. feud. cap. 6. divis.
4. Finkelthuf. disp. 2. controv. 10, Dn. Carpzov. disp. feud. 2. 8. 27.
Affirmat.

Affirmativam tamen & communem sententiam præter allegatos à Gothofr. Anton. *disp. feud.* 1. §. 3. defendunt Obrecht. 1. f. 5. n. 107. & seqq. Dn. D. Bitsch. 2. f. 52. Setser. & cum eo Schröter. *disp.* 2. de feud. §. 12. Gudelin. *part.* 1. de feud. cap. 4. num. 5. Otto Melander. *Loc. comm. feud. cap.* 12. pag. 35. Rittersh. *part. feud. lib.* 1. cap. 4. divis. 4. q. 10. D. D. Ludvvell. *in synopsis. feud. cap.* 3. & Dd. communiter; quibus & ego subscribo.

§ 4. Quia sententia hæc fundatur (1.) *Textibus*: tum κατὰ πρότυπον. c. si quis. de Feudo Ligio. 2. f. 99. conf. clement. pastoralis. 2. vers. rursus. de sentent. & rejudic. tum κατὰ δίκαιον. 2. f. 7. 2. f. 28. §. ult. 2. f. 55. §. ult. in f. ibi: in omni Sacramento fidelitatis Imperator nominatim excipitur. c. Imperialis. §. satis bene 2. de prohib. feud. alien. per Lothar. 2. f. 52. qui §. repetitur in cap. extraordin. factum frat. fratri in feud. pater. non noc. 2. f. 93. in quo dicitur feudum concessum, pro quo Vasallus fidelitatem nullo anteposito juraverat: hoc autem quid aliud est, quam Feudum ligium? Eodem modo, quando dicimus animal rationale, nihil aliud intelligimus quam hominem: Hic certè scire leges & consuetudines feudales non est verba earum tenere, sed vim ac potestatem. arg. l. scire. 17. ff. de LL. l. 2. §. 1. C. de constit. pecun.

§. 5. (2.) *Ratione*. quia distinctio hæc à forma est petita, ut plerique superius §. 3. allegati & aliudocent: nec admitti potest, quod quidam feudum ligium & non ligium tantum secundum plus & minus differre, adeoque diversas feudorum species non esse existiment, cum plus & minus differentiam specificam non faciant. l. fin. ff. de instruct. & instrum. leg. Molin. in Consuet. Paris. tit. 1. pr. num. 117. & ex eo Petr. Heig. p. 1. q. 2. num. fin. Nam & ipsam fidelitatis formam hic diversam esse, ex iis quæ infra dicenda erunt, manifestè apparebit. Bocer^o Tr. de qualitat. feud. cap. 5. num. 69. divisionem quidem agnoscit, sed vel ab adjuncto sive accidente, non forma eam petitam esse contendit; quæ opinio ex eo dubia redditur, quod qualitas ista feudi ligii & non ligii, non nudum sit accidens, sed ipsam fidelitatem, sive formam feudi concernat. arg. d. c. Imperialis. §. satis bene. 2. f. 52. Nec facilè cum Schradero *part.* 2. cap. 4. pr. feudum hoc ad impropria referendum: eum feudum semper proprium præsumatur, donec improptietas in aliquo capite probata

A 3,

probata

3
probata fuerit. *c. investitura. §. fin. 2. f. 2. ibiq; gl. & Dd. comm. vid. Francisc. Curt. jun. tr. de feud. p. 1. q. 8. num. 26. Zas. p. 12. n. 3. Sonsbec. p. 9. n. 24. Mozz. de natura feud. num. 13. Menoch. de praesumpt. lib. 3. praes. 95. num. 1. & conf. 1. n. 312. vol. 1. & conf. 181. n. 71. Rosenth. cap. 2. q. 54. Wesembec. conf. 74. n. 32. Everh. jun. conf. 41. n. 129. vol. 1. Vult. lib. 1. de feud. cap. 8. num. 52. Bocer. d. tr. de qual. feud. cap. 5. num. 56. Goth. Anton. Disp. feud. 1. §. 7. lit. c. & d. D. D. Ludvv. syn. feud. cap. 3.*

§. 6. Est (3.) communi omnium ferè Interpretum calculo approbata. add. supr. §. 3. laudatis Speculat. n. 4. de feud. Jul. Clar. in §. feud. q. 11. Cujac. Sonsbec. Vult. Schrader. Rosenth. c. 2. concl. 3. Schultz. c. 3. n. 88. & seqq. Kirchov. in Th. comm. opin. lit. F. verb. feudū ligium est. conf. etiam Hunn. d. tr. feud. c. 6. & Carpz. d. disp. feud. 2. §. 27. qui licet ipsi hanc divisionem impugnent, eam tamen communibus propè omnium votis receptam esse testantur.

§. 7. Hinc etiam (4.) in praxi pervulgata, & in judiciis optimè decantata est, ut docet Giphon. disp. feud. 2. num. 169. Hottom. d. disp. feud. cap. 7. in pr.

§. 8. Adeoque (5.) magnum habet usum in decidendis controversiis. 2. f. 93. Sic enim de Rege Siciliae disputatur in d. clem. pastoralis. de sent. & re iud. an Rex Siciliae sit homo Ligius Pontificis, h. e. an ipsum iurare teneatur contra Imperatorem nec ne. Sic inter juris Praefectum Caroli V. Galliae Regis, & Janum Armororum Ducem, Montisfortis Comitem, idib. Decemb. Anno 1366. de hac Vasalli qualitate ingens fuit concertatio. De hinc inter Carolum ejus nominis septimum Francum, & Arturum Britannum: ille enim postulavit, ut Arturus Britanniae Celticae Dux, Britanniam arctiore fide data, h. e. pro feudo Ligio agnosceret: Hic contra simplicem fidelitatem, quam quidam ex Majoribus promiserant, comiter obtulit, h. e. Britanniam pro feudo non ligio accipere voluit; arctiorem verò fidem se Franco debere negavit. post Baron. lib. 1. de benefic. c. 4. Obrecht. d. tr. de feud. lib. 1. c. 5. n. 118. Cujac. de feud. lib. 1. c. 7. Renat. Choppin. de doman. lib. 3. tit. 12. n. 20. Sic Carolus V. Imperator cum haberet Burgundiam à Rege Galliae, in controversiam vocatum fuit, an id feudum esset ligium nec

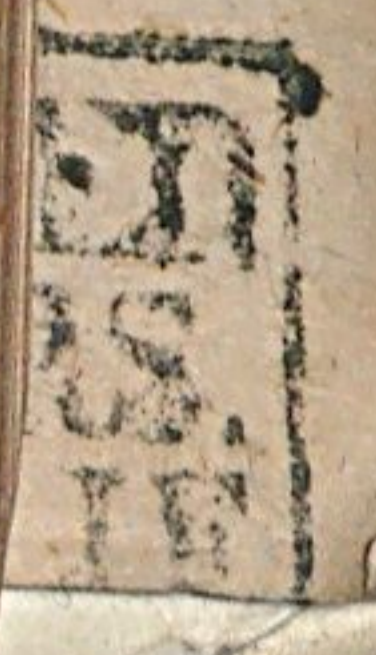
um nec ne. vid. Bodin, 1. de Republ. c. 9. n. 119. Ita etiam in Camera Imperiali disceptatum fuit de Comitatu Sarwerden, an feudum ligium sit nec ne, de quo vid. Relat. Thom. Michaelis. apud Klock. in *Vot. Cameral. vot. 26. Nicol. Everbard. Iun. Consil. 41, n. 125. & seqq.*

§. 9. Deniquè (6.) plures differentia inter hæc feuda emergunt. vid. Dom. Card. Tusch. *pract. conclus. 149. lit. F.* quarum quædam communiter sunt receptæ, quædam dubiæ, de quibus in ipsa Disputatione pluribus erit agendum.

§. 10. Antequam autem ulterius progrediar, operæpretium erit, rationes istas, quibus Hottomannus & alii complures ejus auctoritate & argumentis moti, hanc distinctionem vel improbant, vel saltem suspectâ habent, paucis examinare.

§. 11. *Prima Ratio* his verbis ab Hottomanno proponitur: Si quod feudi ligij singulare jus est, satis graviter accusari Feudistarum vecordia non potest, qui totis duobus pervulgatis libris, ne minimam quidem ejus mentionem, & ne uno quidem in loco fecerint. Ad quam objectionem Responsio duplex in promptu est, altera *ad hominem*, altera *ad rem*: Cum n. ipse Hottomannus subinde & passim Feudistarum oscitantiam ac vecordiam accuset, non potest pro absurdo habere, si etiam hac in re ex oscitantia & vecordia aliquid commissum aut omissum sit. (2.) Cum non omnes Feudistarum Sententiæ in hos libros relatæ aut cerè perpetuè in iis conservatæ, sed quædam etiam extra eosdem vagatæ aut circumlatæ sint, quarum aliqua sub Capitulorum extraordinariorum nomine hodie extant, temporum potius injuriæ, quam Feudistarum incuriæ tribuendum erit, quod ista Doctrina vulgaribus libris vel Editionibus exciderit. Deniquè, præterquam quod colligit ab autoritate humana negativè contra Logicos, reprehensionem istam satis enervat *d. c. un. §. satis bene. de prohib. feud. alien. per Lothar*: quod cum de feudo Ligio loquatur, ut ipse Hottoman, in *Comm. ad illud cap.* agnoscit & fatetur, id autem in vulgaribus libris habeatur & extet, non potest utique dici, nullam in his libris feudi ligij mentionem fieri. D. D. Bitschius *Antecessor olim huius Vniversitatis Celeberrimus, in Comm. ad lib. 2. f. 52.*

§. 12. Multò

§. 12. Multò minùs *Secunda eius Ratio* stringit, qua hunc in modum concludit: Quæ forma conveniant, diversa species statuendæ non sunt, Atqui Vasallus ligius & non ligius conveniunt forma. E. *Minorem* probat, quia uterque jurare tenetur, se Domino fore fidelem, eumque defendere velle contra omnes, nullo excepto vel anteposito. Quod juramentum commune esse, & totidem verbis ac syllabis omnibus Vasallis præscribit, patet ex C. un. de nov. form. fidel. 2. f. 7. c. un. de prohib. feud. alien. per Frider. 2. f. 55. c. un. §. fin. hic finitur Lex. 2. f. 28. Resp. quæ forma conveniunt specifica, illa non sunt diversa, sed Vasallus Ligius & non ligius non conveniunt specificâ, sed genericâ: *Minor E.* est falsissima, & negandum omnino est, eandem jurisjurandæ fidelitatis formulam, quæ Vasallorum ligiorum propria esse dicitur, & quidem totidem verbis ac syllabis in d. c. un. de nov. form. fidel. 2. f. 7. omnibus Vasallis præscribi: Formula enim jurandi ligiorum propria est hæc; ut contra omnes, seu contra omnem hominem, nullo anteposito seu excepto, fidelitatem & servitia Domino promittant: Daß sich der Lehmann will gebrauchen lassen / wider männiglichem / niemand außgeschlossen; quemadmodum d. c. un. §. satis bene. 2. f. 52. & in c. extraord. 99. traditur. At formula quæ in d. t. 7. proponitur, expressè habet hanc adjectionem: *excepto Imperatore vel Rege*, sicut etiam in d. t. 28. c. ult. dicitur, *antiquiorem Dominum præferendum esse*. Jurat igitur & ligius & non ligius Vasallus contra omnes, sed ille simpliciter & absolute, seu nullo anteposito, hic secundum quid, hoc est anteposito supremo Principe, & Domino antiquiore, si non nominatim & expressè, saltem tacitè, & feudistici juris intellectu. Dn. D. Bitsch. d. l. Quod tamen de jure Saxonico longè strictius observatur, ita, ut in omni juramento fidelitatis expresse & specificè requiratur nomen & autoritas salva Imperii & Imperatoris, Dann ohne das / wo das heilige Römische Reich nicht darinnen außgeschlossen ist / haben die jenigen / so sich miteinander verbunden / wieder das Reich muß gethan. Landrecht. libr. 2. art. 1. Hierem. Setzer. in Arb. feud. & ad eum Petr. Elias Schröter. disp. 2. §. 12. in Addit. Atque ita contra Hottom. id argumentum inverti potest:

702
test: quia feudum ligium & non ligium formâ differunt, dif-
ferent & re ipsa. At verum prius per superiora, Ergo & poste-
rius. vid. D. Arum. Diss. feud. 2. 0. 51.

§. 13. Pergit tertio Hottom. & sic argumentari videtur:
Quæ vocabula, nec vi sua, & proprietate, nec usu, sed tantum
diversitate linguarum differunt, illa non designant certas spe-
cies: At vocabula ipsa *Ligius* & *Vasallus*, nec vi sua & proprie-
tate, nec usu, sed tantum diversitate linguarum differunt.
Ergo vocabula ista *ligius* & *Vasallus* non designant diversas
species. Minor probatur: quia *Ligij* vocabulum Italicorum est,
vid. Albert. Krantz. lib. Nortm. 4. cap. 7. & derivatur à *Liga*, qua-
si obligatum dicas: *Vasalli* autem vocabulum Germanorum
est, & proinde hominem obligatum vel sonat, vel significat, &
apud Autores utrumquè sæpè conjungitur, aut alterum pro al-
tero indifferenter usurpatur, ut quo in homine nomen *Vasalli*
apud Germanos, in eodem *Ligij* vocabulum apud alios poni ac
promiscuè usurpari videatur, prout pluribus Exemplis osten-
dit d. c. 7. Diss. feud. Verum respondetur ad hoc argumentum: Mi-
noris propositionis probationem esse insufficientem, & hoc
tantum efficere, quod sæpè ista promiscuè usurpentur, non et-
iam quod semper: è contrario verò si vel maximè nullus alius
locus esset, tamen in d. c. un. 2. f. 99. evidentissimè feudum li-
gium à feudo non ligio, & homo ligius à *Vasallo* vulgari distin-
guitur. Sed nequè novum est, ut vocabulis per se æquipol-
lentibus, aut vi & proprietate significationis convenientibus
diversæ species designentur. Sic enim quamvis & testamen-
tum illud, quod ipso jure nullum, & id, quod per agnationem
sui heredis rumpitur, & id, quod per capitis diminutionem
infirmitur irritum dici potest: tamen Auctoribus juris visum
est, solam hanc postremam speciem *irriti* testamenti vocabulo
designare, primam autem vocabulo *nullius*, & alteram vocabu-
lo *rupti* indigitare, idquè propterea, quia commodius erat sin-
gulas res, singulis appellationibus distinguere. §. 5. Inst. quib. mod.
testam. infirm. vid. Amplissimus & Consultissimus Dn. D. Rebhan,
in inclyta hac Vniversitate Pandect. Prof. P. celeberrimus, Patronus
& Præceptor meus multis nominibus colendus, in Hodeg. Jur. Chart.
2. clim. 2. parall. 4. n. 43. pag. 337. Cum quo concordat, quod est
B apud

apud Cicer. in Topic. n. 35. Quanquam enim vocabula propè idem valere videantur, tamen quia res differebant, nomina rerum distare voluerunt. Nec desunt Exempla, ubi ex sola linguæ varietate occasio arrepta est, vocabulis idem significantibus res diversas designandi, veluti in *Apocha & Acceptilatione*, Σοφῶ & *Sapiente* l. 2. §. 37. & 38. de O. I. Ita *pignus & hypotheca*, licet inter se nihil differant præter syllabarum sonum, quo etiam linguæ discernuntur, Latina & Græca, tamen docendi causa distinguuntur. Sicuti Medici quidam distinguunt inter *ἀνθραξ & carbunculum*; Theologi quidam inter *Pentecosten & quinquagesimam*, not. Cujac. lib. 5. Obs. 36. & in *Præfat. Cod. de solut. & liberat. item in Recit. ad Cod. tit. de pignor.* Eadem est ratio vocum *Sacra, Sanctæ, & Religiosæ*; quæ apud bonos Autores etiam promiscuè sumuntur. Bachov. ad §. *Sacra*. 8. Inst. de R. D. Fest. de V. S. sub verb. *religiosus*. Aufon. Pompm. de differ. verb. lib. 4. verb. *Sacrum*. Dn. D. Bitsch. d. l. Excellentissimus Dn. D. Rebhan, in d. Hodeg. Iur. pag. 209.

§. 14. Nec obest (4) si cum *Hottom. & Finckelth.* dixeris c. 2. f. 93. & 2. f. 99. esse extraordinaria, & idè non Authentica vid. Nicol. Intrigl. quest. 38. num. 60. & seqq. Etenim cum ordinariis non adversentur, juridicam omninò habebunt dispositionem, per ea, quæ habet Hartm. Pistor. lib. 2. p. 1. quest. 13. n. 59. 2. q. 15. n. 45. vers. *nam etsi* & 2. p. 2. q. 34. n. 33. præsertim cum id, quod sub obscurius d. c. un. §. *satis bene*. 2. f. 52. propositum est, clarius explicent. Quæ loca Dn. Finckelthusius tantò minus rejicere potest, quod magnam autoritatem capitulis extraordinariis ipse tribuit, *Disp. feud. 1. 8. 16. facit. textus 2. f. 81. ibi: ex comprobato usu inscriptis redigere curavi. conf. Cujac. 4. f. 73.*

§. 15. Parum quoque (5.) movet tertia Finckelthusii objectio: quod in ligio etiam Imperator excipitur, saltem tacitè. add. Adrian. Gilm. libr. 1. rer. in Cam. judic. decis. 46. num. 39. Resp. enim (1.) ex sententia eorum qui manifestam desiderant exceptionem, apertè falsa est hæc objectio. (2.) Ex altera autem sententia, quæ expressam exceptionem non requirit, negandum nihilominus est hoc postulatum: quia deficit subiectum: nemo enim se ipsum potest excipere. Est ergò in arg. *fallac. causa*: quia contra Imperatorem militare prohibetur propter

203

2

propter ipsam fidem : non propter aliquam Exceptionem: Magnificus & Nobilissimus Ictus, Dn. Tabor in hac incluta Vniver- sitate Iuridica Facultatis olim Antecessor celeberrimus, Magnus stu- diorum meorum Patronus ac Praeceptor omni observantia & hono- ris cultu aeternum venerandus, ad Goth. Anton. disp. feud. I. 0. 3.

§. 16. Sic (6.) nec quicquam in contrarium efficit, quarta ejus objectio: in jure feudali non probari, quod in Li- gio antiquior Dominus non excipiatur : E. vel hactenus non differre. 2. f. 28. in fin. Resp. probari utique ex d. c. ult. 2. f. 28. juratur enim antiquiorem Dominum praefendum esse: eaq; praelatio feudum non ligium inducit.

§. 17. His ita praemissis, nunc ipse, quantum per In- genii tenuitatem & temporis rationem licebit, materiae pene- tralia intrabo, & quidnam Feudum Ligium sit, quaeq; ejus sint re- quisita & singularia breviter enodabo: quae, quaestio Definitio- nem nominis & Rei complectitur.

§. 18. Cum autem nomina sint & dicantur rerum no- ta, à quarum usu provehi solemus in ipsius rei perceptionem, Scalig. Exerc. I. sect. I. merito juxta veterum monita & Icto- rum exempla, in l. I. pr. de I. & I. l. I. §. I. de pact. l. 5. §. 3. de pecul. l. 2. §. 2. de Reb. cred. l. 2. de sponsalib. l. I. pr. de Acq. & am. poss. l. I. pr. de injur. §. 2. Inst. de Tutel. pr. Inst. de testam. ordin. pr. Inst. quib. mod. re contrah. obl. pr. Inst. de injur. §. 2. I. de oblig. quae ex del. nasc. vis vo- cum, prius est indaganda.

§. 19. Et quidem ratione Etymologiae, occurrunt duae hic voces, quarum unaquaeque propriam habet significatio- nem, ideò singulas separatim considerabo.

§. 20. Feudi vocabulum dicitur à fide, per ipsum tex- tum 2. f. 3. §. ult. ibi: cum feudum à fide dicitur, nempe detorta vo- ce fide in Italicum fede. Unde Longobardis facilè per meta- thesin literarum dictum feudum. Hinc fidelis pro feudatario seu Vasallo. I. f. I. §. 2. ibi: fideles qui erant in servitio Conradi. I. f. 4. §. 5. qui fidei causa feudum accipit. 2. f. 7. & Domino suo fidem promissam servare, & erga eum in dicto & facto, hoc est in ser- mone & opere fidelis esse debet. not. Mozz. in tr. de feud. cap. I. n. 4. Aliorum derivationes & allusiones suo cuique iudicio relin-

quo, & cum in cæteris uberiolem explicationem FF. ubique
suppedient, ne actum agere videar, ad illos, inprimis verò ad
Goth. Antonium *disp. feud. 1. 0. 2.* & Dn. Struv. *Exercit. feud. 2. 0.*
I. me remitto.

§. 20. Succedit vox *Ligij*: quæ deducitur à *ligando*. Et si
enim omnis Vasallus, eo ipso, quod obligationem fidelitatis
juratæ subit, quasi ligatus, obligatus & adstrictus est domino
suo: quorsum etiam, ipsum vocabulum *Vassi seu Vasalli* alludit,
siquidem à Germanico *fassen* deducatur, ut vult Frideric. à
Sande in *Comment. ad consuetud. feudal. Geldria: nat' è 50^{xiv}* ta-
men, & cum emphasi *Ligius* appellatur, qui arctissimo fidei-
nexu & singulari modo adversus omnes homines, nullo peni-
tus anteposito, Domino suo obligatus est. Alvarott. in *pralud.*
feud. quest. 6. divis 13. Sonsbec. *p. 3. n. 21.* Rosenth. *cap. 2. concl.*
4. n. 6. Guid. Pap. *decis. 309.* Borch. *c. 4. num. 22.* Vult. *de feud. c.*
8. n. 20. Rittershus. *partit. feud. lib. 1. cap. 4. q. 10.* Pett. Gregor.
Tholos. in *syntagm. jur. Vniv. lib. 6. cap. 2. num. 22.* Forcatulus in
Comment. de feud. cap. 3. num. 1. à lilio Francorum derivat, eo
quod hoc genus feudi è Gallia sit oriundum & in Lombardiam
cum victore Carolo Magno translatum. Aliter Johan. Jovian.
Pontan. *lib. 2. de reb. gest. Ferdinandi Alph. F. & hunc sequutus*
Philipp. Camerar. *cent. 1. horar. subcis. cap. 6. & cent. 2. cap. 59.*
qui putant homines sive Vasallos *ligios* inde denominatos esse,
quod Reges *ligatis pollicibus* illos fidei, imperiisque suis sic
vinciant, atque obnoxios reddant. Quomodo & Tacitus *lib.*
12. Ann. cap. 47. Reges in societatem coeuntes hunc habere
modum scribit, ut dextras implicent, pollicesq; inter se vinci-
ant, & nodo præstringant. *vid. Goth. Anton. d. disp. feud. 1. 0. 3.*
lit. b. Lim. de Iur. Publ. lib. 4. cap. 7. n. 40. & seq. add. Joh. Ferrar.
lib. 1. de feud. cap. 6. divis. 6. ubi nonnullos à legalitate hanc vo-
cem deducere notat. Vossius tamen *lib. 3. de vit. serm. cap. 20. p.*
478. cum aliis secund. Krantz. *lib. Nortman. 4. cap. 7.* mavult
deducere ab Italico verbo *Liga*, quod foederatione & vinculum
notat, ein Bündnuß, ut *Liga pacis, liga sancta.* *vid. Rittersh.*
part. feud. lib. 1. c. 4. q. 10.

§. 22. Ratione *Synonymia*, à Dd. vocatur *Homologum.*
Cujac.

704

29

Cujac. 2. f. 7. & 4. f. 93. Vult. 1. f. 8. num. 20. Borch. de feud. cap. 4. num. 23. Niell. disp. feud. 1. 8. 9. lit. a. Quirin. Kubach. quest. illustr. Polit. jurid. cent. 1. Decur. 10. quest. 10. German. Sigisch. Lehen. Besold. Thes. pract. lit. L.

§. 23. Synonymiam excipit Paronymia; à feudo enim ligio dicitur & Vasallus Ligius, cujus expedienda & Synonymia & Homonymia. In nonnullis antiquis investituris nostrâ linguâ conscriptis Ligius Homo vocatur & idig Mann/non à voce & i, den/id est, patiendo, ut opinatur Rosenth. cap. 2. q. 4. num. 7. sed quod se & idig/hoc est liberum profiteatur ab omni arctiori fidelitatis nexu, ita ut hunc dominum juvare possit adversus quemcunque Goth. Anton. d. disp. feud. 1. 8. 3. lit. b. in fin. In Constitutione Friderici III. de Ducatu Austriæ apud Cuspinianum, & inde à Cujac. Vasallus Ligius vocatur ὁμολογῶ & εὐχολιμαίῳ d. 2. f. 7. 4. f. 31. & 4. f. 93. Quem licet cum Petr. Greg. d. cap. 2. n. 25. Gothof. Anton. d. l. idèd carpat, quod vox ὁμολογῶ confessum notet; quia tamen etiam devotum ex asse designat & confœderatum nutu, contellatione, quibus innuitur Vasallum propria sua lingua & confessione protestari ac confiteri, se soli Domino suo fidelem ac contra omnes obstrictum fore, idèd in hoc significato etiam Synonymia sustineri potest. Hinc factum nomen Homo leugijs apud Anton. Archiepisc. Florent. histor. part. 2. tit. 17. cap. 6. §. 1. Zasio, notante Schard. in Lexic. homo ligius vulgò vocatur Gottes Freund vnd aller Welt Feind.

§. 24. Tandem nominis enucleationem claudit Homonymia. Sumitur autem Ligius vel Generaliter vel specialiter. Generaliter pro omni, qui alteri est obligatus, & tunc non negatur, quin & per Ligium quivis alius Vasallus intelligi, & nomen Ligii non modo in Clientis, verum etiam in Patroni persona usurpari possit. In qua significatione Hottomanni sententia procedit, d. disp. feud. cap. 7. add. Steph. Forcatul. in Comment. de feud. cap. 3. num. 1. Specialiter dicitur Ligius vel Absolutè, propriè, & intensivè, vel modo quodam, analogicè, & secundum quid.

§. 25. Absolutè, propriè & intensivè, cum quis se totum summo alicui Principi devovet, idque vel ratione feudi tantum, vel utroque modo. Goth. Anton. d. l. lit. b. num. 1.

B 3

§. 26. Modo

Handwritten stamp or mark in the bottom right corner of the page.

§. 26. *Modo quodam, analogicè, & secundum quid, cum solus Imperator excipitur, vel etiam cum alii quivis superiores excipiuntur. Quæ tamen utraq; significatio est impropria. Exempla vid. apud Bodin. de Republ. lib. 1. cap. 9. Goth. Anton. d. lit. b. num. 1. & 2. conf. Nicol. Everhard. jun. consil. 41. num. 183. cum seq. Dn. D. Klock. vot. Cameral. 26. num. 47. 48. 49.*

§. 27. *Explicationem nominis recto ordine excipit expositio ipsius Rei. Hæc absolvitur Definitione & Divisione: Illa ita videtur commodè concipi posse, nempe quod Feudum Ligium sit jus in re habili, ita constitutum, ut Vasallus fidelitatem præstet contra omnes, nullo planè excepto vel anteposito. d. c. Imperialis. §. satis bene. 2. de prohib. feud. alien. per Lothar. 2. f. 52. c. un. fact. fratr. non nocer. 2. f. 93. & c. si quis. de feud. lig. 2. f. 99. Alvarott. in prælud. feud. divis. 13. item ltern. 2. f. tit. 7. de nov. form. fidel. Dn. D. Obrecht. disp. feud. 2. §. 196. D. D. Ludvel. in synopsis. feud. cap. 3.*

§. 28. *Divisio Feudi Ligii alia occurrere non videtur, quam ea, qua subdistinguitur in Propriè & absolutè Ligium, & in Impropriè, analogicè & respectivè Ligium.*

§. 29. *Propriè & absolutè Ligium dicitur, quando immediatè à summo Principe ejusmodi feudum accipitur, & fidelitas contra omnes juratur, ut proinde ne quidem Rex vel Imperator excipi debeat.*

§. 30. *Impropriè verò, analogicè & respectivè Ligium appellatur, quod à Principe inferiori analogam quandam Majestatem habente constituitur ita, ut contra omnes, excepto solo Imperatore, fidelitas exhibeatur. post Rosenth. cap. 2. conclus. 3. num. 3. & 6. Knich. de vestiturar. pactionib. part. 2. cap. 5. num. 129. & seqq. & Goth. Anton. d. l. lit. b. num. 2. ubi tale feudum à Baldo. in c. ad audientiam. de Rescript. non in scitè subligium vocari notat.*

§. 31. *Tantum de generali Feudi ligij consideratione, sequitur aliquanto specialior, quæ in Causarum indagatione consistit. Illarum sunt aliquæ externa, aliquæ interna. Externa sunt Efficiens & Finis; interna Materia & Forma dicuntur.*

§. 32. *Quoad causam efficientem remotam; incunabula Feudi Ligij à Jure non-Scripto, moribus scil. & antiqua in-*
feudandi

705

feudandi consuetudine repeto, arg. I. f. I. §. 4. tit. 13. 15. & 2. f. I. 23. 28, §. ult. 81. 82. 83. 84. 91. 93. 99. De Tempore verò & loco quo hæc consuetudo primùm introducta fuit inter Eruditos non satis constat.

§. 33. Argentæus ad Consuetud. Britan. p. 1427. Artic. 311, n. 2. & 3. cum aliis Feudi Ligij vocem & significatum, quo utimur, Italis ascribit, ejusquè rei testes adducit Bald. & Alvarott. in prælud. feud. divis. 7. gl. ad d. clem. pastoralis. de sent. & re judic. Specul. tit. de feud. §. 1. Jason. in prælud. feud. & negat libros feudorum vulgatos ligij mentionem facere: sed ea usum invexisse, non multò istis libris posteriorem.

§. 34. Alij verò cum Steph. Forcatulo in d. Comment. de feud. cap. 3. n. 1. statuunt Ligium è Gallia oriundum, & in Lombardiam cum victore Carolo Magno esse translatum. ut supr. §. 20. dictum. add. Klock. vot. Cameral. 26.

§. 35. Ego dist. inter ortum, seu originem atq; incunabula juris feudalis, & inter progressum s. incrementum: Ab initio enim cum Longobardi omnibus Europæis infesti, fidem planè ligiam desiderarent, distinctionis hujus nullus fortè fuit usus. At postea cum turbati essent Italia, & Imp. iterum rerum potirentur, sic quoquè feuda distingui cæperunt, uti docet Magnificus & Nobilissimus Ictus Dn. Tabor, ad Goth. Anton. disp. feud. 1. thes. 3.

§. 36. Causa propinqua respicit personas feudum ligium constituentes & acquirentes, quæ & respectum Subjecti in causa materiali habere possunt, de quibus suo loco.

§. 37. Causa procatartica ex parte Domini est partim Necessitas, partim Utilitas. Ut n. ingruente hoste utiliter & feliciter bellum geratur, & securitas conservetur publica, nihil æquè necessarium est, quam semper in promptu habere exercitatos fidelissimosque milites, eosque tales, qui opem & fidem contra omnes nullo planè excepto præstare teneantur: Ex parte verò Vasalli est singulare meritum & beneficium, tanto splendore & apparatu oblatum, quo aded afficiatur Vasallus, ut arctissimam hanc polliceatur fidelitatem.

§. 38. Cum his ferè Finis & Effectus coincidunt. Est autem

29

[Stamp]

tem Finis feudi ligij *alius Principalis; alius v. secundarius, & minus principalis.* Finis principalis, ad quem alter dirigitur, est Imperij ac Familiarum splendor ac dignitas, earumque conservatio & defensio. 1. f. 1. 2. f. 6. 2. f. 26. c. 1. §. in quibus etiam. 2. f. 28. Secundarius in privata tum Domini, tum Vasalli utilitate & tutela consistit, ut is scilicet fide & officio sibi contra omnes, nullo anteposito quam arctissime Vasallum devinctum habeat, in quem beneficium contulit. 2. f. 23. 2. f. 52. hic vero, ut beneficio cum suis in gaudio fruatur, & vicissim à Domino protegatur. d. 2. f. 23. 2. f. 6. in fin. 2. f. 58.

§. 39. Haec de causis externis, efficiente scilicet & fine, sequuntur recto ordine Interna, Materia scilicet & Forma.

§. 40. Materia est duplex, vel Subjectiva, vel Objectiva; Subjectum est vel Constituens vel Recipiens; seu agit de personis tam iis, qui aliis constituere feudum ligium possint, quam quibus recte constituatur.

§. 41. In quaestione qui feudum ligium constituere possint; haec Regula notanda est: quod feudum ligium proprie sic dictum, nemo concedere possit, nisi qui superiorem non agnoscit: Cujusmodi est Imperator, rex Hispaniae, Galliae, Poloniae & similes. v. Bald. in pralud. feud. n. 52. Alvarot. in pralud. feud. divis. 13. Rebuff. in Declar. feud. divis. 10. Jacobin. de S. Georg. in verb. in feudum. num. 19. Duar. cap. 4. num. 3. Schrader. p. 2. cap. 4. num. 1. Capycius in Invest. feud. rubr. feud. genera. col. 48. vers. ligium. ubi infert, Ducem Mantuae vel Ferrariae, non posse alicui dare feudum ligium, quia Imperatorem pro Domino agnoscunt. Idemque affirmat Menoch. 1. Conf. 2. num. 25. de Rege Sicilia, quia regnum ab Ecclesia habet: Hanc enim pro Domina sua agnoscit. vid. Nicol. Intrigliol. tr. de feud. q. 28. num. 5. & seqq. Dn. D. Obrecht. de feud. libr. 1. cap. 5. num. 111. Domin. Card. Tusch. pract. conclus. 148. num. 7. Cum enim in hoc feudo fidelitas promittatur nullo plane excepto vel anteposito, ut dictum, facile colligitur, neminem illud concedere posse, nisi supremum Principem, sive sit ipse Imperator, sive alius superiorem non recognoscens.

§. 42. Aliis tamen placet, feudum ligium non solum ab eo,

706 3

eo, qui habet superiorem, sed etiam ab aliis quibusvis inferioribus Principibus constitui posse, modo excipiat Princeps vel Imperator, quem in feudo etiam Ligio excipi posse existimant, salvis verbis illis generalibus: *nullo anteposito*, cum illa contineant regulam, cui subjicienda sit exceptio ex *tit. 55. libr. 2. f. & arg. l. in toto. 80. de R. 1.* Atque sic post alios docuit Niell. *in disp. feud. 1. 9. lit. b. vid. Hun. tr. feud. cap. 6.* Sed perperam; nititur enim falso præsupposito, quasi in *cap. Imperialem, in fin. 2. f. 55.* de feudo ligio sermo sit, cum ibi de feudo non ligio agi, ex hæcenus dictis haud difficulter colligi possit. Et si ejusmodi fortè investitura à Principe superiorem in his terris agnoscente facta fuerit, *improprie* Ligium feudum dicendum est. Rosenth. *in synopsis feud. cap. 2. concl. 3. num. 3. & 6.* Excellentiss. Dn. D. Ludvv. *in syn. feud. cap. 3.* Dn. Goth. Anton. *d. disp. feud. 1. 9. 3. lit. B.*

§. 43. Cæterum, cum in omni aliàs feudo, etiam ligio respectivè dicto Imperator excipiat, *queritur, quid habendum de Pontifice Romano, Vtrumne & is consimiliter etiam excipi debeat, & num etiam tunc, quando Imperator ipse Feudum ligium constituit?* Equidem pontificiæ sedis adulatores id affirmant, magnoquè studio & contentione obtinere conantur: Tum quod Pontifex sit super regna & omnes gentes constitutus, *c. omnes Principes. 4. de Majorit. & obedient. juxta dictum Christi, Quodcumq; ligaveris, Imperia & Regna conferat & transferat, c. ad Apostolica. 2. de sent. & rejud. in 6.* nullumquè in hisce terris superiorem agnoscat. *c. si Papa. 7. dist. 40. c. solita. 6. in pr. §. Præterea nosse. de majorit. & obedient. Guerr. Pifo Soazius in præ. lud. feud. c. 43.* Tum quod ipse Imperator à Pontifice, in quem Constantinus M. plenum jus contulit, *c. Constantinus. 14. dist. 96.* (quæ palea multum grani attulit Ecclesiæ, Eberhard. *in Top. legal. loc. à verisim. num. 16.*) Imperium Romanum in feudum recognoscat, illi sublit, *c. Romani. vers. nos præmissis. clem. 2. de jurejur.* Ejusquè nomine Pontifici juramentum fidelitatis, seu homagium præstare obstrictus sit. *c. tibi Domino 33. dist. 63. c. venerabilem. 34. X. de Elect. c. un. 2. f. 100.* Ac proinde non possit Imperatori, vel cuivis alij fidelitas & opera jurari adver-

C

sus

20
sus Pontificem Romanum, & consequenter Pontificem in omni feudo constituendo excipi oporteat; imò feudum ligium consistere non possit, nisi in investito à Papa, ita Bald. in cap. ad audientiam. col. fin. de prescript. & Consil. 324. Queritur utrum Papa. num. 2. lib. 1. sibi ipsi contrarius lib. 2. Consil. 291. vid. Tusch. d. pract. concl. 148. n. 3. & seqq.

§. 44. Verùm quid de hac Canonistarum & Pontificiorum opinione sentiendum, quantumquè veritatis ipsi cordatiores Pontificij tribuant, vid. ap. Reinking. de Regim. secul. lib. 1. cl. 2. cap. 4. §. 6. 7. & 8. Vultej. 1. f. 4. n. 9. & 1. f. 8. n. 22. vers. Imperatori quidem. Bodin. lib. 1. de Repub. c. 9. Georg. Ritter. Dissertat. jurid. polit. de Homag. Subject. concl. 64. & seq. Just. Stenoldt. cognom. Schüss. de Vicar. Imperij concl. 3. & 4. Hunn. d. tr. feud. c. 6. Obrecht. 1. f. 5. n. 122. & alios.

§. 45. Succedit Subjectum recipiens, seu quinam feudum ligium accipere possit? Nempe is, qui non recognoscit superiorem alium, nisi eum, à quo Ligium feudum accepit: Hoc enim feudum ita conceditur, ut alij fidelitas non reservetur. Jason. in pralud. feud. n. 106. cum seq. Mozz. de divis. feud. n. 68. Nicol. Intrigliol. d. q. 28. n. 4. ubi infinitos allegat, idquè omnes scribere in c. 1. §. feudum 2. f. 55. de prohib. feud. alienat. per Frideric. respondit Menoch. conf. 2. n. 25. & conf. 32. n. 6. vol. 1. Ratio hujus est, quia Vasallus Domino fidelitatem promittit adversus omnes, nullo excepto vel anteposito. d. 2. f. 52. At is, qui superiorem agnoscit, omnem fidelitatem Domino ligio præstare non potest. Consequens igitur est, ut nemo possit ligium feudum propriè & absolutè dictum recipere, qui superiorem habet eo, à quo feudum ligium obtinet. Hujus generis esse, scribit Obrecht. 1. f. 5. n. 114. & Andr. Knichen. de pact. investitur. c. 5. n. 124. Duces, Principes & Comites Imperij. add. Limn. de I. P. lib. 4. c. 7. n. 44.

§. 46. Objectum hic idem, ut in reliquis Feudis statuo esse res immobiles, commercio, vel ex naturæ, legis vel hominis dispositione non exemptas, nec alienari prohibitas. c. un. §. 1. in pr. per quos fiat invest. 2. f. 3. aut res, quæ immobilibus annumerantur, vel coherent. c. 1. §. sciendum. fin. de feud. cognit. 2. f. 1. vid. Goth. Ant. Diss. feud. 3. §. 1.

§. 47. Ex-

707
3
29

§. 47. Explicita internarum causarum prima, nunc pergo ad *Formam*, tum *Internam*, tum *Externam*. *Interna* Feudi Ligij forma est investitura, ita concepta, ut Vasallus Domino suo supremam promittat fidelitatem, eidemquè contra omnes, nullo anteposito, se ad futurum polliceatur. 2. f. 28. §. ult. 2. f. 55. f. 2. f. 52.

§. 48. Vox *Fidelitatis* in usibus feudorum usurpatur dupliciter; uno modo pro juramento, quo quis ad promissam fidem præstandam sanctè se obligat, ut in c. 1. quid præced. deb. 2. f. 4. & in c. 1. de form. fidel. 2. f. 6. & in c. 1. de nov. form. fidel. 2. f. 7. Et hoc ad naturam quidem feudi pertinet, sed tamen non est de feudi forma, sive, ut loquuntur Dd. de feudi substantia. Inde Vasallis ex gratia concedentis feudum, vel ex pacto sæpè remittitur, 2. f. 3. in fin. *Altero modo*, pro ipsa fide, qua Vasallus Domino suo se fidelem fore, omnem utilitatem procuraturum, damna verò aversum, & reliqua in juramenti formula observaturum juratò vel injuratò promittit, arg. 2. f. 5. 6. 7. Vultej. lib. 1. de feud. c. 6. n. 3. & 8.

§. 49. Etsi autem fidelitas in hac ultima significatione accepta, est *specifica forma*, qua feudum ab aliis contractibus & juribus fecernitur, & sine qua feudum aliàs nullum constituitur; differt tamen in feudo ligio in eo, quod in communi feudo Imperator & antiquior Dominus semper excipiatur. 2. f. 28. §. ult. 2. f. 55. f. in Ligio autem suprema fidelitas exigatur, qua scil. par aut major ulli homini ab eodem deberi nequit. Vasallus enim ligius Domino jurat fidelitatem contra omnem hominem, nullo anteposito, hoc est, nullo excepto. c. 1. §. satis bene, de prohib. feud. alien. per Lothar. 2. f. 52.

§. 50. De hoc textu Q. *An sit authenticus?* Negat (1.) Cujacius, 4. f. 93. esse Lotharij, sed potius alicujus Jurisperiti, per verba: *in scriptis ponere procuravi*, quæ sint Jcti non Principis. 2. f. 81. 84. & 88. Sed (1.) nulla est in argumento consequentia: siquidem hac phrasi etiam Imperatores uti solent. v. *Auth. Habita. C. ne filius pro Patr.* quæ est Friderici Barbarossæ, qui Imp. Lotharium post Conradum Suevum III. sequutus est, Anno 1152. (2.) adveniuntur alia verba: *quas altercati-*

C 2

alterationes amputantes: quæ propriè sunt Imp. l. 1. §. 1. C. de commun. serv. manumiss. l. 20. C. de furt. (3.) idem requirit vox Principalis: Sancimus, quam evirare velle, nimis est temerarium.

§. 51. Negat (2.) Hottoman. in Comment. ad d. t. 52. Quia ab Ardizone & Alvarotto referatur sine ulla Imperatorii nominis inscriptione: Sed apud Ardizonem p. 345. totus utiq; Titulus sic legitur: *Imperator Lotharius Augustus Univerſo populo.* Alvarotti verba hæc sunt ad cap. *satis bene: Scias, quod ista L. secundum gl. positam infr. in l. seq. (h. e. in cap. seq.) in paucis libris habetur: Ex quo dubitat d. gl. an pro Lege sit tenenda: sed tu teneas ipsam pro lege secundum Andream de Ysernia: tum quia est rationabilis & utilis valde, tum quia ab Imperatore condita est, ut patet ex ejus supra scriptione (id est inscriptione) tum quia Dd. eam pro lege commentaverunt & tenuerunt. pag. m. 160. Testatur quoque Rosenthal, in Tr. de feud. cap. 8. concl. 17. in allegat. sub lit. C. etiam antiquissimos hoc cap. legisse, ac proinde ipse rem in medio cogitandam relinquit. conf. Goth. Anton. d. disp. 1. §. 3. lit. e. & ad eam Magnific. & Nobilissim. Jctus Dn. Tabor. in prel. publ.*

§. 52. *Externa Forma spectatur in ejus Probatione, quæ constat ex Requisitis; quorum alii duo requirunt: (1.) Ut Vasallus juret fidelitatem, nullius alterius fidelitate reservata. (2.) Ut expressè dicatur in concessione hujus feudi, quod sit Ligium, Gail. de Arrest. Imp. cap. 6. n. 30. Alii (3.) addunt: Ut scilicet Vasallus & personam & bona sua omnia Domino subiciat. Speculat. tit. de feud. §. quoniam. num. 33. Bald. in c. inter dilectos. 6. col. 3. X. de fid. instrum. Curt. Jun. in d. q. 8. num. 22. Clar. in §. feudum. q. 11. num. 1. add. Fulv. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 37. n. 29. & Dd. comm.*

§. 53. Et (1.) quidem *Requisitum expeditum est, cum essentiam & formam feudi ligii contineat, quæ in eo consistit, ut Vasallus Domino, fidelitatis vinculo adversus omnes homines obstrictus sit, ut dictum, d. c. Imperialis §. satis bene. 2. f. 52. & d. c. si quis. 2. f. 99. De altero non immeritò dubitari potest; cum ex tenore investituræ, aut ex formula juramenti, causæq; circumstan-*

De 77 num. 3

2

cumstantiis an ligium sit, satis appareat, inque omnibus dispo-
 sitionibus potius mens sive sententia, quam verba inspician-
 tur. *fac. l. 60. §. 4. ff. Mandati. l. 3. C. de liber. prater. & taciti atque*
expressi eadem virtus sit. l. 3. ff. si cert. pet. Huc accedit, quod il-
 lud certum, imò etiam expressum sive nominatum dicatur,
 quod ex certis indiciis sive conjecturis colligitur. *l. 2. & 3. ff. de*
lib. & posthum. l. certum. 6 ff. si cert. pet. l. nominatim. 34. ff. de con-
dit. & dem. Excellentiss. Jctus Dn. Bicc. in Aur. sect. 5.
§. 21. in not. lit. K. ideoque ligium efficiatur, sive hoc expressè,
 sive tacitè inter contrahentes actum fuerit. *Goth. Anton. d.*
disp. 1. §. 3. lit. d. Bald. sibi contrarius in d. cons. 291. num. 6. vers.
apparet igitur. vol. 2. Tiraq. de retract. municip. §. 32. gloss. un. n.
25. in fin. Otto. Meland. loc. comm. feud. §. 12. Schrad. de feud. p.
2 cap. 4. num. 3. 4. 5. Rosenth. cap. 2. conclus. 3. num. 8. Knichen.
de pact. investitur. p. 2. cap. 5. num. 89. cum seqq. Setser. Disp.
feud. 2. §. 12. Bocet. d. tr. de qual. & differ. feud. cap. 5. num. 72. Dn.
D. Ludvv. synops. feud. cap. 3. Illam tamen sententiam veram
 putarim in casibus dubiis: sunt enim Principatus quidam con-
 troversi, an Imperatorem aut Pontificem pro superiore reco-
 gnoscant, ubi sanè expressa mentione est opus, prout *not. Ma-*
gnificus & Nobilissimus Jctus Dn. Tabor. ad Goth. Anton. d. l.
Tertium requisitum quod attinet, cum illud non sit de forma.
 nec de constitutione feudi ligii, sed de ejus effectu, uti docet
Molin. in consuetud. Paris. tit. 1. §. 1. gloss. 5. num. 8. infra de eo e-
 rit dicendi locus.

§. 54. Formulas verò Sacramenti ligii, rituumque in
 hoc solenni investiendi actu variorum morem videre licet a-
 pud *Bodin. lib. 1. de Republ. cap. 9. Renat. Choppin. de doman.*
lib. 3. tit. 12. num. 20. Philipp. Camerat. horar. subcisiv. cent. 1.
cap. 6. & cent. 2. cap. 50. Andr. Knich. de pact. investit. pag. 2.
cap. 5. num. 93. & seqq. Fulv. Pacian. lib. 2. de probat. c. 37. n.
32. & seqq. ad quos brevitatis studio me remitto.

§. 55. Transeo ad Effectus; qui sunt vel communes vel
 proprii sive singulares. Communes dico, qui cum reliquis feudis
 conveniunt, & considerantur tum respectu rei, tum personæ
 & vel Domini vel Valalli, tam quoad commoda, quam onera:

C 3

quos

RES

quos, tanquam à meo semotos scopo, silentio præterire consul-
tius videtur; præsertim cum de his integros fere FF. commen-
tarios inspicere liceat. Hos autem, quos Dd. commu-
niter feudoligio tanquam proprios & singulares attribuunt,
paucis tantùm examinabo. Concernunt autem illi vel *Perfo-*
nam, vel Rem ipsam.

§. 56. (1) Ex parte *Persona*, est *Obligatio contra omnes,*
nullo excepto; adeoque servite tenetur Vasallus adversus quem-
libet. *c. un. §. contra omnes. Hic finitur lex. 2. f. 28. c. Imperial. §.*
satis bene. 2. f. 52. c. un. de feud. lig. 2. f. 99. Jul. clar. recept. sent. lib. 4.
§. feudum. q. 21. num. 1. Schneidevv. de feud. part. 5. n. 94. vers.
quintò ampliate. Non tamen contra se ipsum, gl. in d. c. un. §.
contra omnes, hic fin. lex. 2. f. 28. & ibid. Laud. num. 2, Bald. num.
3. Alvarot. num. 4. & aliè citati à Rosenth. cap. 8. conclus. 15. num.
1. & seqq. & in not. lit. a. b. & c. Quia in generali sermone per-
sona loquentis non continetur. l. 53. §. ult. si. de act. empt. c. peti-
tio. 31. X. de jurejur. Ordinata enim charitas incipit à se ipsa.
arg. l. Præses. 6. C. de servit. & aq. c. si non licet. 8. caus. 23. q. 5. Et
quilibet sibi primò facit Eleemosynam, deinde proximo, c. qui
vult. 19. dist. 3. de pœnit. Menoch. de præsumpt. libr. 3. præf. 44. num.
7. Rol. à Vall. conf. 5. num. 41. vol. 3. Schrader. de feud. p. 6. cap.
5. num. 12. Obrecht. de feud. libr. 3. cap. 4. num. 4. Vult. de feud.
lib. 1. c. 10. n. 28.

§. 57. Unde sequitur (1.) illud *ὁ βέλτερος*, quo dicitur, quod
absolutè ligius nulli alteri possit eodem modo esse ligius *d. c. 1. §.*
satis bene, de prohib. feud. alien. per Lothar. 2. f. 52. & in cap. extra-
ord. tit. 93. & 99. Cujac. 2. f. 7. Duar. de feud. c. 4. n. 4. Pacian.
d. c. 37. n. 39. ne quidem consuetudine, Vultej. d. c. 8. n. 21.
Obrecht. d. c. 5. n. 116. & seq. Bocer. d. tr. de qual. & diff. feud.
c. 5. n. 71. nec etiam respectu rerum diversarum, sec. Guid. Pap.
decis. 310. vid. Goth. Anton, d. Disp. 1. 0. 3. lit. e. Ratio est, quia
fides omnimoda solidum hominem & semper occupat; duos
autem in solidum non posse ejusdem rei esse Dominos, san-
ctum est in l. si ut certo. 5. §. si duobus. 15. ff. commodati. Et ne-
minem posse duobus servire Dominis, in sacris notatur pagi-
nis. Matth. 6. v. 24. Setser. Disp. feud. 2. 0. 12. Jerem. Reufner.
disp.

769

Dis. 77. num. 3

2

diff. 2. de feud. §. 34. ubi Resp. ad text. 2. f. 99. Fieri scil. posse ex accidenti, & ex postfacto, ut ligius antea uni, vel invitus alteri ligius fiat per successionem, scil. in feudo ligio. Quo casu Vasallo succedenti fit gratia, ut per substitutum acceptabilem Domino servire possit. d. c. si quis. ibiq. Cujac. 2. f. 99. Rosenth. d. c. 2. concl. 4. n. 2. Jure Saxon. servit in persona primum vocanti: alteri in pecunia: Ob man hat zween Herren oder mehr/ die ihme gebieten des Reichs Dienste mit Brithel/ der ihnedann zum Ersten gebeut/ mit dem soll er selbst ziehen / vnd den andern allen soll er Heerstewer geben / das ist/ das zehende Pfund/ oder den zehenden Schilling/ den er jährlich von dem Gute hat. Lehn-Recht. cap. 46. Reinhard. differ. Iur. Civil. & Saxon. lib. 2. part. 3. diff. 33. Setler. d. disp. 2. §. 12. Dist. ergo inter feudi constitutionem ab initio, & τὸ συμβεβηκός, quod ex accidenti eidem supervenit. Constitui feudum ab initio sic non poterit, ut duobus ligia fides debeat: Ex nova autem & superveniente causa κατὰ τὴν tale erit, ut scil. superiori tamen arctior obligatio debeat. vid. Card. Tusch. pract. concl. 149. n. 3. Rol. à Vall. d. cons. 44. n. 15. vol. 2. Otto Melander. d. loc. comm. feud. thes. 12.

§. 58. Sequitur (2) etiam alterum πρὸς τὴν, nempe: Mediato vix tale feudum competere; sed ei tantum, qui Domino immediatè subjectus est, ut dict. supr. §. 45. Hoc requisitum ab Obrech. d. c. 5. n. 112. & 116. etiam pro singulari hujus feudi proprietate adducitur; quod ita temperandum est: ut nulla par aut major fidelitas alteri debeat; inferior tamen & exceptiva utique promitti possit: ne quis jacturam feudi hereditarij ferre cogatur. Sic Serenisf. Electores ipsi ab aliis etiam inferioribus Principibus, ut Rege Poloniae, Episcopo Bambergense, imò Abbate etiam Fuldense feuda obtinent.

§. 59. Atque hinc sumi potest decisio illius quaestionis: An etiam Germanus sive subditus Imperij Romani Regis Gallie ligius fieri possit? Dist. scil. inter verè & absolutè ligiam, & modo quodam; Absolutè Galli ligius fieri nequit, quia jam est Imperatoris ligius. 2. f. 52. §. 2. sed ita ut Imperatorem excipiat, potest. Nec priori aut antiquiori fiduciae praedictum posteriori fidu-

Handwritten stamp or mark, possibly a library or archival mark, located in the bottom right corner of the page.

ri fiducia contracta creari potest, cum à subditis summa præci-
puaquè fides ac obedientia debeatur; *Eleganter Bodin. d. lib. I.
de Republ. c. 9. pag. 186.* Indeque est, quod inhiberi subditis
possit, ne exterorum se ligios constituent Vafallos, prout (post
Joan. Ant. Lanarium *Cons. 20. n. 11.*) tradit Andr. Knich. *de
pact. investitur. d. p. 2. c. 5. n. 85.* Hinc illi, quibus ante factam
prohibitionem Ligium feudum à Rege extraneo datum est, in
dubio fidem, quam debent superiori suo excepisse intelligendi
sunt, atque ita feudum quoad quid, seu respectivè potius, quam
absolutè ligium accepisse, *arg. c. 1. §. fin. cum ibi not. à Dionys.
Gothofr. & Dd. hic fin. lex. 2. f. 28. vid. Anton. Gothofr. d.
thes. 3. lit. g.*

§. 60. Unde non dubito, quin qui ligius est Impera-
toris, nihilominus alteri Principi in Imperio constituto homa-
gium præstare possit quoad certa bona. Quia (1.) unus idem-
que homo diversis respectibus & qualitatibus, diverso potest
censeri jure, duplicemque sustinere personam, & Imperialem
& provincialem. *Gail. de Arrest. Imp. c. 6. n. 14. & seq. uti ap-
paret in Comite ab Ortenburg/qui est Comes Imp. & Imperij
Romani ligius, tamen quoad bona præstat Duci Bojarix jura-
mentum subjectionis; idque maximè vigore Bavaricæ immu-
nitatis Nobilibus concessæ, qua nemo frui potest, nisi cum qua-
litate subjectionis. vid. Acta Ortenb. fol. 473. & 477. Licet e-
nim aliàs ratione rei, in loco quodam sitæ, subditus quis dici
possit, id tamen non nisi improprie fit. Paurmeister. de juris-
dict. lib. 2. cap. 9. n. 115. cum aliud sit forum sortiri, aliud subdi-
tum esse. Gail. lib. 2. de pignorat. cap. 15. n. 3. aded ut excom-
municare, capere, aut aliud contra personam machinari ne-
queat, etiam si possessor rei, Domino loci homagium præsti-
terit, quod jurare solent ij, quos nos Landsassen vocamus.
Cum enim homagium, quod ratione rei tantum præstatur,
stricti juris sit, non erit ultra mentem jurantis producendum
ad personalem obligationem, l. quidquid. 99. de Verb. Obl. præ-
fertim quia de odiosa subjectionis materia, est conceptum. vid.
*Ampliss. & Consultissimus Dn. Dr. Joh. Sebast. Gambs, inclutæ hu-
ius Universitatis Antecessor & Spectatissimus juridicæ Facultatis p. r.
Decanus.**

770

Decanus, Hospes meus per integrum quinquennium, Praeceptor ac Patronus debito observantiae cultu aeternum colendus: in Anal. l. un. C. ubi de heredit. agatur. cap. 4. thes. ult. Sic Dux Clivensis in Flandria, Brunsvicensis in Hollandia, urbes, arces, & dominia possident, quorum respectu non in Imperio, sed in Flandria & Hollandia forum sortiuntur. Sic Comites Rheingravij respectu feudorum Imperialium sunt Wildæ & Rheni Comites, Imperio immediatè subjecti, respectu verò Comitatus Salmensis sunt Landsassij Lotharingici, Lotharingæ Ducem recognoscentes, eique homagium præstantes. Dn. Cluten. in Syll. rer. quotid. concl. 10. lit. e. Ita Rex Daniæ & Norvvegiæ, licet hodie, qua est Rex, nullum superiorem recognoscat, at tamen ratione Ducatus Holsatiæ Imperij Romani Vasallus est, & eidem tanquam Imperij status subest, ei homagium præstat, ejusque majestatem recognoscit. Gail. d. c. 6. n. 16. R. A. III Speyer de Anno 1542. §. Dieweil aber / ibi: Insonders aber Dennenmarck / als zum theil auch des H. Reichs verwandt Mitglied. (2.) Quotiescunque dux concurrunt qualitates, quarum quælibet per se potest suum operari effectum, toties una alteri non derogat: Atqui in nostro casu sunt diversæ & separatae qualitates, quarum altera actum seu administrationem alterius non impedit, per l. duorum libertus. 49. ff. de oper. libert. c. postulastis. 15. ibi: nisi forte. de concess. præbend. (3.) Quia hæc res in Comitibus Augustanis decisa est Anno 1548. §. Wiewohl auch in der Ringerungs Handlung. Et in §. Aber der Graffen von Eubingen halben. vid. Everhard. in Topic. de Tanquam s. respectivis. Knich. 3. Encyclop. n. 54. & de pact. invest. p. 2. c. 5. n. 138. Gylm. tom. 4. Sympbor. p. 1. vor. 39. n. 186. Petr. Frider. Mindan. de process. in Cam. extrah. lib. 1. c. 38. n. 5. Adrian. Gilman. rer. in Cam. Imper. jud. lib. 1. decis. 46. n. 39. Gail. d. tr. de Arrest. c. 6. à n. 10. usq. ad fin. Jerem. Reusn. d. Diss. feud. 2. thes. 35. Paul. Matth. Wehner. observat. practic. verb. Landes oder Erbhuldigung.

§. 61. (2) Ex parte Rei, seu Feudi ipsius quædam proprietates emergunt, quarum aliquæ recipiuntur, aliz reprobantur, licet communiter à Dd. tanquam effectus singulares annotentur.

D

§. 62. Effe.

§. 62. Effectus recipiendus est is; quod scilicet omnis
successor feudi ligii, ligiam fidelitatem cogatur subire, ad quam
Antecessor obstrictus fuit.

§. 63. Reprobandus autem effectus est (1) ille: quod
feudum ligium accipiens principaliter personam, & in conse-
quentiam etiam bona allodialia Jurisdictioni & potestati Do-
mini subiciat. Cacheran. *decis.* 63. num. 5. Molin. *in consuet.*
Paris. tit. 1. §. 1. glos. 5. num. 8. Socin. jun. *conf.* 77. num. 22. vol. 1.
Curt. Jun. *conf.* 140. num. 7. & *tr. de feud.* pag. 1. q. 8. num. 22. Han-
neton. *lib.* 1. *de jur. feud.* cap. 9. Garl. *de expens.* cap. 12. num. 33. O-
brecht. 1. f. 5. num. 118. & *Dd. comm. vid.* Rosenth. *cap.* 2. *conclus.*
3. *ad lit. h. & i.* Hoc enim requisitum pertinet ad speciem illam
singularem, & in gradu eminentiori consideratam: cum pri-
mus Vasallus se Domino & Vasallagii & subjectionis homagio
obstinxit: Non autem pertinet ad speciem feudi istius per se:
quia aliud est Vasallum esse, aliud subditum esse; neque enim
feudalis obligatio per se materiam subjectam egreditur, nisi
quis ultrò nominatim ita paciscatur, nec ulla, quantumvis ge-
neralis oratio comprehendit res diversi generis. l. 1. C. *qua res*
pign. oblig. poss. l. 34. *de R. N.* nec quæ tendunt in præjudicium
paciscentis. Barbof. *de general. ax.* 8. Finckelth. *disp.* 2. *de feud.*
8. 11. *lit. e. facit.* 2. f. 54. *ibi: pro quantitate feudi.* Sonsbec. *in tr. de*
feud. pag. 4. num. 26. Andr. Knich. *de pact. invest. p. 2. cap. 5. num.*
91. & 110. cum seqq. Otto Melander. *Loc. comm. feud.* 8. 12.

§. 64. (2.) Quod jus cognoscendi de controversia feudi
ligii, etiam inter Vasallum & Dominum non Paribus Curia,
sed soli Domino competat. Bald. *c. ceterum.* num. 7. X. *de judic.*
Jaf. *in prelud. feud.* num. 112. *vers. quartus effectus.* Curt. Jun. *d.*
part. 1. q. 8. num. 24. *in fin. & num.* 25. Sonsbec. *p. 4. num.* 26. Quæ
sententia meritò improbat, quia feuda ligia non reperiun-
tur esse excepta ab illa Regula generali, quod in causis sive liti-
bus feudalis inter Dominum & Vasallum vertentibus Pares
Curia judices esse debeant, l. f. 4. 21. 22. §. *ult.* 2. f. 16. 39. §. *si inter.*
55. §. *fin.* Certum autem est, quod regulæ juris semper inhæren-
dum, & secundum regulam pronuntiandum sit, donec de exce-
ptione doceatur. l. *ab ea parte* §. ff. *de probat.* l. *suus quoq.* 4 §. *p. 4.*
10. 1.

29

10. I. ff. de hered. instit. vid. latissimè Schrader. de feud. p. 10. sect. 5. num. 22. & num. 50. cum multis seqq. Rosenth. cap. 12. q. 3. num. 40. Goth. Anton. d. disp. feud. 1. 0. 3. lit. f. num. 2. & disp. 14. 0. 2. lit. a. Valt. libr. 2. cap. 2. num. 23. & seqq. Limn. de iur. Publ. libr. 2. cap. 9. num. 75. cum seqq. Carpz. disp. feud. ult. 0 11. add. Dan. Otto. de I. P. cap. 11. num. 11. pag. mihi. 370.

§. 65. (3) Feudum Ligium etiam in fœminas transire tradunt Curt. jun. d. p. 1. q. 8. num. 26. Jacob. de Franchis. in pralud. feud. cap. 2. num. 144. Ambros. Schurerus de hered. quæ ab intest. def. tit. 9. limit. 9. pag. 119. Ferrar. Montan. 1. f. cap. 6. vers. sextam speciem. Valent. Forster. in tr. de success. lib. 4. cap. 33. num. 58. Dec. cons. 139. num. 1. Cravet. cons. 414. num. 4. vol. 3. fortissimè Socin. jun. cons. 77. num. 22. vol. 1. & cons. 1. n. 36. vol. 4. hac potissimum ratione suffulti, quod Vasallus ligius se suaque bona Domino subicere cogatur, adeoque indignum foret, & contra omnem humanitatis rationem, si fœminæ ab intestato non succederent. Sed hoc falsum esse, patet ex iis, quæ supra in 0. 63. dicta sunt. Add. Sonsbec. p. 4. num. 26. Borch. de feud. cap. 7. num. 70. Menoch. cons. 1. num. 473. vol. 1. Rosenth. cap. 7. conclus. 34. num. 12. Schrad. part. 7. cap. 4. num. 9. Latissimè Nicol. Everh. jun. cons. 41. num. 185. & seqq. vol. 1. Goth. Anton. d. disp. feud. 1. 0. 3. lit. f. & disp. 6. 0. 1. lit. d. vid. Relat. Thomæ Michaelis apud Klock. in Vor. Cameral. Relat. 26. ubi quod num. 65. subjicit: Feuda Ligia apud Germanos adeo esse incognita, ut vix ejus Exemplum aliquod extet: accipiendum de inferioribus, ubi scilicet semper Imperator excipitur. Regalia enim omnia sunt ligia, siquidem ab Imperatore ipso conferuntur, prout ad Goth. Anton. d. l. monuit. Magnificus & Nobilissimus Jctus Dn. Tabor. Præcept. & Patron. meus submissa observantia aeternum colendus.

§. 66. Contra quæ inutilia & omnia ejusmodi requisita cerebrina notandum est monitum Icti in l. 8. ff. de public. in rem act. ubi dicitur: quod Lex non requirit, nec à nobis esse requirendum. Rol. à Vall. de Inventario heredis. part. 3. q. 52. pag. 107. Quod etiam in feudis & Vasallis obtinere docet Schrader. de feud. p. 6. cap. 1. num. 22.

D 2

§. 57. Expe-

§. 67. Expeditis ita *Consentaneis*, sequuntur ordine *dissentanea seu contraria*. Cum autem pleraque feudi ligii vitia ipsi causarum & Effectuum tractationi passim, prout res ferebat, inserta sint, & reliqua *dissentanea seu modi ac causa*, quibus iterum amittatur ac finiatur, ad naturam penè feudi communis se conformare soleant, & una cum *Processu feudali in latioribus FF. tractatibus* prolixè explicentur; unicum saltem brevitatis studio, nempè *de Refutatione* hoc loco perstringam.

§. 68. *Feudum Ligium an refutari à Vasallo possit*, divisa acies invicem pugnat Interpp? Neg. Carol. Molin. *d. tit. §. 1. gl. 5. n. 9.* Schneid. *de feud. p. 1. n. 45.* Rosenthal. *c. 2. concl. 4. n. 4. & c. 9. concl. § 1. n. 10.* Jacob. de S. Georg. *§. in feudum n. 22.* Obrecht. *1. f. §. n. 115.* Affirmant alij: Sonsbec. *p. 4. n. 26.* Pis. Soac. *in pralud. feud. c. 14. n. 24. & c. 43. n. 15.* Schrader. *p. 8. c. 1. n. 63. in fin.* Myns. *§. Observ. 65.* Schurf. *cent. 1. conf. 27. n. 6. & seq.* Dn. D. Ludvvel. *in Syn. feud. c. 3.* Dn. Goth. Ant. *d. Diss. 1. th. 3. lit. f.* Quibus & ego adhæresco: *per text. 2. f. 14. 38. & 49.* à quorum textuum generali dispositione hoc feudum nusquam excipitur, nec ulla diversitatis ratio, cur aliud in feudo ligio, quam non ligio dicendum sit, apparet. Dn. D. Obrecht. quidem *d. l.* Rationem hanc affert: Quia homo ligius non possit à fide data recedere, & feudum refutare: *das Lehen auffstündigen.* Sed ita (1.) idem per idem probatur. (2.) procedit ratio in his, qui se simpliciter obligant: Non a. in his qui se ob causam obstringunt, h. e. beneficij acceptionem: quod beneficium refutantes etiam mutua obligatione liberentur: Alioquin si diversum diceretur, (3.) mancipia potius & homines addicti glebæ, quam Vasalli, qui inter homines liberos eminent, constituerentur. *fac. l. 2. ff. de liber. hom. exhib. add. l. 6. 10. 23. 24. & 37. C. de liberal. caus. conf. Bocer. de feud. alien. cap. 2. num. 157.*

§. 69. Restat, ut de *Affinibus* etiam aliquid adjiciatur: Maximè v. feudo nostro ligio affinis esse videtur arctissima illa *obligatio Solduriorum* apud Gallos, quos & devotos *Cæsar. lib. 3. Comment. bell. Gall.* vocat, quorum ea erat conditio, ut omnibus in vita commodis unà cum ijs fruerentur, quorum se amicitia addixit.

addixissent, & si quid eis per vim accidisset, aut eundem casum subirent, aut mortem sibi consciscerent. Quibus Solduriis similes videbantur eorundem Gallorum *Ambacti*, de quibus idem Cæsar *lib. 6.* item ferè Germanorum Veterum *Comites*, de quibus Tacit. *de morib. German.* Adde quæ de *Clientibus, Adscriptitiis, Colonis homologis, hominibus ligiis & aliis disputat Petr, Gregor. syntag. jur. Vniv. lib. 6. c. 2. n. 24. & seqq. item lib. 14. cap. 10. per tot.* Verum enim verò si singulorum descriptiones accuratioribus oculis quis inspexerit, & inter se contulerit, facilè deprehendet, omnes prædictos istos & similes Vasallis ligiis per omnia non correspondere, sed maximam inter illos esse dissimilitudinem. *vid. Hottom. Diss. feud. c. 2. Duar. de feud. c. 3. n. 4. Obrecht. 1. f. c. 2. & alios passim.*

§. 70. Et hæc sunt, quæ in præsentiarum publici & solennis Exercitij gratia pro ratione instituti de intricatissima feudi ligij materia proponere libuit, & pro temporis brevitate Academicâ mihi utenti libertate, absque ullius præjudicio & non judicandi sed differendi animo conscribere licuit. Siquid bene, aut quod non displicet, dictum, supremi id numinis munus agnosco; sin malè, meæ imbecillitati BENEVOLE LECTOR, æquo animo condonabis: ego hic subsisto, tu minus congruè posita corrige, omissa supple: pro his etiam

DEO TRIN-UNO SIT LAUS, HONOR ET
GLORIA IN SEMPITERNA SECU-
LORUM SECU-
LA!

DUM ligium feudum quid sit, proponis amice;
Et ligio feudo te Themis alma ligat,
Vult jubet ut soli facias servitia fida,
Vult hæc sola coli, juraque pura petit.
Cedant Ira, metus, personæ gratia, sordes.
Quidquid ad injustum pectora nostra rapit.
Contra tu cunctos hostes bene pandito leges:
Diva Themis fundos, nomina Diva dabit,
Non opus est Baldi, non quidquid Bartolus, Azo
Fecere exemplo sint; nec & ipse pater

D 3

Civilis

Civilis Juris Cujacius, atque Donellus,
Et quæ præterea nomina jura colunt,
Sunt imitanda tibi; documenta domestica prostant;
Imprimis Patris gloria magna tui:
Post hunc tres Fratres, quartus queis adderis: Ergo
Ut tibi dona sient quadruplicata, precor.

*Paucis his Domino Commensali per integrum
quinquennium probato nunc ad summos
in iure honores adspirantis feliciter
accensit*

Johannes Sebastianus Gambs, U. J. D.
Inst. Prof. Publ. & Iur. Facult. p. t. Decan.

Quam Pater & magno Fratres fregere labore
Eynomia glaciem, frangis & ipse bene.
Exemplo prostat Ligius tuus ille Vasallus,
Cujus nunc sat agis pingere iura manu.
GÜLCHORUM Spiræ nomen, sic fama manebunt,
Rhenus ibi streperas dum vehet amnis aquas.

*Benevolentia & studij causa
f.*

Gregorius Biccus, V. I. D.
Cod. & I. Feud. P. P.

Suo

MAVRITIO GVILIELMO à GVLCHEN,
pro consequendo Doctoratus in utroq; Iure
gradu, solemniter disputanti.

GÜLCHENI, Patris fili dignissime! quarte
jam Fratrum simili frater honore trium!
In te vota Patris geminato jure recumbant:
Nam pretium affectus, Tu minor, hocce tenes:
Et decoris pariter prælustria nomina cedant
Fraterni decori quadruplicata Tuo!

Ita à Deo oprabat, sovebat

IOHANNES REBHAN, D.
Pand. Prof. Ord.

Præ-

Præcellenti Eximio ac literatissimo Domino

Candidato Respondenti.

773

Des. 77. num. 3

Est individuus virtutis gloria comes
Desidia deditos gloria nulla manet.
Grandia contemnunt gnavi dulcedine finis
Tedia, qua peperit grande laboris onus
Scandit in accessu sinuosa cacumina montis
Nulla reformidans damna laboris amans.
Ardorem exstimulant augusta brabeja, triumphi,
Ausus herculeos, laudis opima seges.
Instat, nec cessat cæptis superaddere letum
Quem voluit finem, premia digna ferens.
Eximia specimen præsens, literate, remonstrat
Virtutis Gülchen pagina docta tua.
Exhibet ingenium, Profectus monstrat abundè
Quos labor assiduus juris in arte tulit.
Proferet hacce brevi magnos industria fructus,
Quos tibi promeritos conferet alma Themis.
Crescet gentis honos tolletur ad æthera nomen
Macte animo pergas fama perennis erit.

Isthæc φίλιας ἐνεκα cum voto omnigenæ
felicитatis apponere voluit
Franciscus Christophorus Jung/
Argentin. LL. Stud.

Nescio quid meritis ego laudibus addere possum,
Cum per se cunctis laus tua nota sat est;
Nam FEUDUM tractans LIGIUM GÜLCHERE mereris
Laudem, sic meritò Doctor ubique cluis;
Mactè agis, æmulus es magni fratrumq; Parentis,
Sic certans magna est gloria parta tibi.
Hoc igitur titulo multos tueâre clientes,
Annuat ipse DEUS, præstet & alma Themis.

Nobilissimo Domino Candidato, consalino suo
suavissimo gratulabundus appos.
Joannes Maximilianus Wintter
von Gùldenbronn.

Quæ

FR
1773

17
Que vigilēs cura sint assiduiq; labores
In Themidos castris, nocte dieq; tui:
Nunc nobis monstras, dum splendida pulpita scandis,
Doctè de feudo differis & ligio.
Hac in re Magni vestigia clara Parentis
Magnorum & Fratrum, ritè secute viam:
Est bene; Sacra Themis tibi jam devincta, maneto
Fidus ei, & fidei premia magna feres.
Mox hac purpureo cinget tua tempora sero
Ut gemini Iuris Doctor ubique cluas
Hac temet vario, digno cumulabit honore,
Hac tibi pro fido feuda labore dabit.
Gratulor hinc meritò; Votum lubet addere: dulci
Te servet Patria dextra benigna Dei.
Te servet Matri (felici, cernere natos
Quod jam bis binos hoc in honore queat.)
Te servet nobis Fautorem, servet Amicum
Incolumem, à Sancto Numine corde precor.

Ita Nobilissimo & Doctissimo Domino Cognato,
Fautori, & Amico suo omni honoris, ob-
servantiæ & amoris cultu prosequendo
applaudēbat

Johannes Georgius Vergenius,
L.L. Stud.

F I N I S.

ULB Halle
003 882 810

3

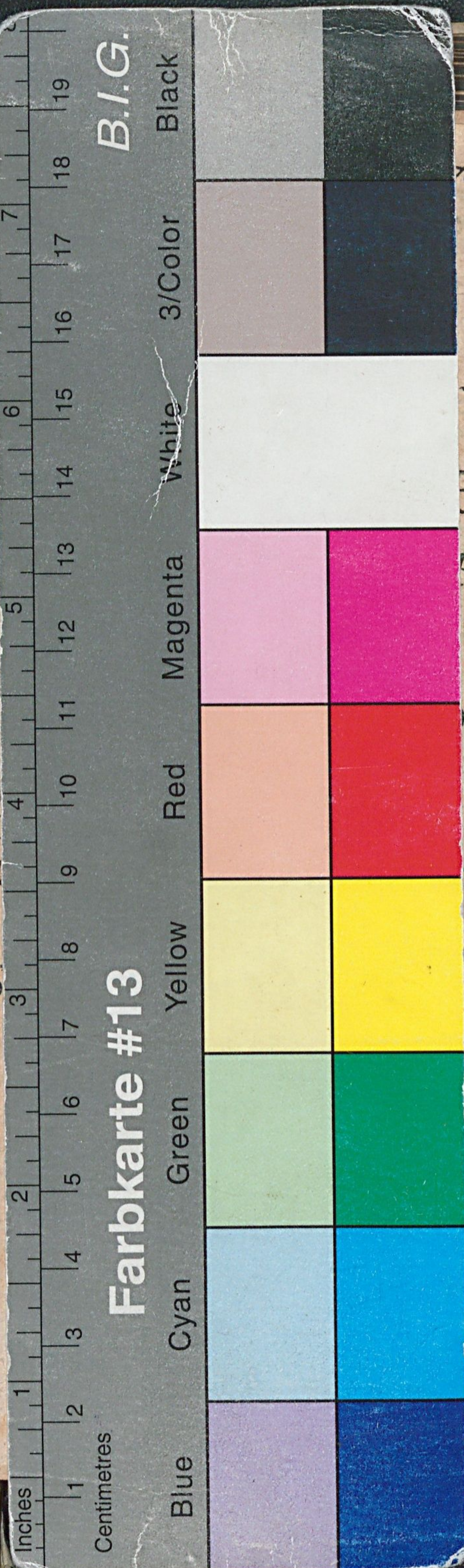
(f)

sb

KD17

B.I.G.

Farbkarte #13

Black
3/Color
White
Magenta
Red
Yellow
Green
Cyan
Blue

TLTIO INAVGVRALIS
 IVRIDICA,
 DE
DOLIGIO,
 Quam
 ESIDE JEHOVAH,
 RETO ET AVTHORITATE
 ISSIMI, AMPLISSI-
 NSULTISSIMI JURIS ANTE-
 ORDINIS IN INCLYTA ET CELE-
 RIMA ARGENTORATENSIVM
 UNIVERSITATE,
 quendis ritè recteque summis in
 ne Jure honoribus & Privilegiis
 DOCTORALIBUS
 solenniter examinandam
 proponit
 TIVS WILHELMVS
 ILCHEN, Spirà-Nemes.
 Mensis Novembris, horis locoq, consuetis.

 GENTORATI,
 graphéo JACOBI THILONIS,

M&O
758.

1656, 8.

15

Disp. II

Q. 27 Num. 3

29

1656